

نکته: تشابه و تفاوت های عملکرد برخی از مناطق مغز در افرادی که با موسیقی به صورت حرفه ای _ چه نواختن و چه شنیدن_ در ارتباط هستند (گروه ۱) و افرادی که با موسیقی آشنایی ندارند(گروه ۲).

عملکرد	مناطق فعال شده	زمینه موسیقایی
۱. گوش کردن به موسیقی	نیمکره چپ_کورتکس شنوایی	گروه ۱
۲. گوش کردن به موسیقی	نیمکره راست _ کورتکس شنوایی	گروه ۲
۳. ملودی	نیمکره راست	هر دو گروه
۴. ریتم	مخچه_ نیمکره چپ	هر دو گروه
۵. تمرکز روی شعر و ترانه	نیمکره راست	هر دو گروه
۶. تَن موسیقی	نیمکره چپ	گروه ۱
۷. تمرکز روی ملودی	گیجگاه_نیمکره راست _ کورتکس شنوایی	هر دو گروه
۸. نواختن موسیقی	مخچه_ نیمکره راست	گروه ۱

منبع: روزنامه همشهری .... ۲۷ خرداد ۱۳۸۸ "لدا نصیری"

گذری بر کتابخانه:

CD و DVD های جدید کنفرانس AOSA ۲۰۰۹

Ensemble Polaris	۸	Garden of healing	۱
Music for Dancers	۹	Brain Bob	۲
Playing music	۱۰	Evening in the village	۳
Making more music	۱۱	Belladonna	۴
Music word wall	۱۲	music of the British isles	۵
Body Bingo	۱۳	A medieval pilgrimage	۶
Libana	۱۴	The Teutonic Spirit	۷

مدیر مسئول: ناصر نظر

هیئت تحریریه: لدا نصیری- لادن نصیری

توجه: پارس و موسیقی در هر دوره، به شکل الکترونیکی، در سایت آموزشگاه پارس به آدرس

www.pars-music.com قابل دسترس می باشد.

🎵 ده راهکار کاربردی برای افزایش درک ریتم در کودکان 🎵

وقتی کلاسهای ارف به مرحله ساز زدن رسید و شما توانستید سازهای کوبه ای را با آوازهای کودکان همراه کنید ، دستورات زیر می توانند به شما کمک زیادی کنند.

۱. اگر شعر جدیدی را با ساز کوبه ای همراه کردید، از بچه ها بخواهید هر بخش از شعر را به صورت گروهی با هم بخوانند. اگر امکان داشتن ساز برای بچه های کوچکتر وجود ندارد به آنها آموزش دهید که با دست زدن و یا پا کوبیدن ریتم را دنبال کنند. سعی نمایید تا زمانی که از یاد گرفتن و همراهی همه بچه ها اطمینان حاصل نکردید به سراغ مرحله بعدی نروید.
۲. از بچه های توانمند کلاس به عنوان راهنما و سرگروه بچه هایی که همکاری یا توانمندی کمتری دارند بهره مند شوید. از بچه های کم توان و دیر آموز بخواهید به اجرای بچه های قوی تر کلاس نگاه کنند و بعد از چند مرتبه تکرار با آنها همراه شوند. به آنها بگویید هر زمان احساس کردند قادر به نواختن ساز هستند دستشان را بالا برده تا بعد از اجرای صحیح جای خود را با یکی از راهنما ها عوض کنند و نقش او را به عهده گیرند.

این عملکرد باعث برانگیختن حس رقابت در بچه ها می شود و آنها به شوق راهنما و سر گروه شدن تمام دقت و تمرکز خود را به کار می گیرند.

۳. بخشهایی از کلاس که به ساز زدن اختصاص دارد فرصت مناسبی برای آموزش مدیریت و رهبری کردن بچه هاست. اکثر کودکان سعی دارند تا از این فرصت نهایت استفاده را نمایند. شما هم می توانید در پایان ساعت کلاس به عنوان تشویق، ساز مورد استفاده در کلاس را به نوبت در اختیار بچه ها بگذارید.

۴. در قطعات ریتمیک آنچه بسیار مهم است نحوه تشخیص کودک نسبت به اوج و فرود قطعات است. این تشخیص باید هماهنگ صورت گیرد و در ابتدا، پیش از نواختن برای آشنایی با این گونه قطعات از بچه ها بخواهید با استفاده از کف دست و یا انگشتان پا به صورت گروهی قطعه را اجرا کنند. این روش را چندین مرتبه تکرار کنید تا زمانی که سرعت اجرا مناسب شود و میزان اشتباهات به حداقل برسد.

۵. برای بچه ها به زبان ساده توضیح دهید در کدام قسمتها باید سرعت و ضرب آهنگ را بیشتر و یا کمتر کنند. این آموزش را با دست زدن، بشکن زدن و یا حتی تلفیق این دو حرکت نشان دهید. (بهترین قطعات برای شروع، ۲/۴ با مترونوم ۷۰-۸۰ می باشد).

۶. گروه را تشویق به تقلید کردن از خودتان با همان تمپو بدون عجله و یا توقف در اجرا کنید. پس از چند مرتبه اجرا برای اطمینان از اجرای صحیح و اجتناب از شرطی شدن آنها الگوی ریتمیک را تغییر دهید و با دقت گوش دهید کدامیک از بچه ها متوجه تغییر شده و توانسته آن را به درستی اجرا کند. (توجه کنید وقتی اجرای گروهی موفق و بدون اشکال بود از تک تک بچه ها بخواهید که قطعه را به صورت انفرادی اجرا کنند).

۷. از یکی از بچه ها بخواهید که با دست زدن، الگوی ریتمیک را اجرا کند و همزمان با او یکی دیگر از بچه ها همان الگو را با صدایی متفاوت آکو کند. به عنوان مثال اگر نفر اول با دست اجرا کرد، نفر دوم با ضربه زدن به زانو، کوبیدن پا به زمین، بشکن زدن، فوت کردن و... اجرا کند.

۸. بعد از چند بار اجرای الگوهای ریتمیک ساده، تمرینات را مشکل تر کنید و از ریتم های سه، پنج و حتی تلفیق چهار و شش تایی استفاده کنید. برای ایجاد اشتیاق می توانید بچه های کلاس را به گروههای سه ضربی، چهار ضربی و شش ضربی تقسیم کنید ولی توجه داشته باشید که مسئولیت و نحوه اجرای هر گروه به خوبی به اعضای آن گروه تفهیم شود.

۹. یکی دیگر از روشهایی که در یادگیری قطعات ریتمیک به بچه ها کمک می کند، اجرای انفرادی مربی (بیشتر از یک مرتبه) است. مربی قطعه را چندین بار اجرا می کند تا اینکه بچه ها به مهارت کافی در نواختن برسند. در این هنگام مربی باید از آنها بخواهد هر جا که اجرا قطع شد، با صدای بم و یا زیر آن را ادامه دهند. اگر قطعه همراه با شعر در حال اجرا است به آنها بگویید به محض قطع شدن، آنها شعر را ادامه دهند. این کار دو ویژگی دارد:

(۱) بچه ها روی اجرا و شعر تمرکز می کنند.

(۲) شعر و ریتم موسیقی بهتر در ذهنشان جا می گیرد.

۱۰. در زمان اجرای قطعاتی که شعر ندارد می توانید با بچه ها صحبت هایی را به صورت ریتمیک داشته باشید. مثلاً با شعر و ریتمی مناسب بخوانید " وقتشه تو اجرا کنی"، " به دوست مو فر فری"، " الان وقته بازیه" و هزاران شعر و جمله دیگر.

جملات باید ساده و در صورت امکان بامزه باشند. این کار باعث می شود هم توجه ها به سمت شما جلب شود و هم بچه ها همکاری خوبی داشته باشند. (شما می توانید در حین اجرا از روش سوال و جواب هم استفاده کنید و از بچه ها بخواهید تا با ریتم مناسب به شما پاسخ دهند).

به وجود آوردن چنین فضای شادی، بازده کلاس را به شدت افزایش می دهد و به دلیل همکاری بچه ها، دیگر آنها یک شنونده مطلق محسوب نمی شوند.

منبع: Music Lessons